

Защото служенето на Бога е свързано съ даване. Значи, трѣбва да изпразднишъ кесията си, а това не е износно. Ако давашъ на бедни, за тебе нищо нѣма да остане, кесията ти ще се изпраздни. Даването и вземането вървятъ заедно. Не мислете, че даването въ всички случаи е добродетеленъ, положителенъ актъ, а вземането — отрицателенъ. Въ едни случаи даването е добро нѣщо, а въ други — лошо. Сжщото е и за вземането: нѣкога е добре да вземашъ, нѣкога е лошо. Ако дадешъ на човѣка отрова, горчивъ хапъ или ритникъ, това даване не е добро. Обаче, ако дадешъ на бедния дрехи да се облѣче, пари — да се нахрани, това даване е на мѣсто. И при вземането има два процеса: положителенъ и отрицателенъ. Не е добре да вземашъ жената, децата, кжщата на човѣка и да го оставишъ въ скръбъ и лишения. Добре е да вземешъ дълга на ближния си, ти да го изплатишъ; добре е да му вземешъ болестта. Новиятъ моралъ изисква отъ човѣка такова даване и вземане, при което нѣма никаква щета. Това сж два процеса, които трѣбва да иматъ предъ видъ повдигането на човѣшката душа.

„И като чуха, зачудиха се.“ И доднесъ още хората се очудватъ на проявитѣ въ живота и се запитватъ, сжществува ли Богъ, или не сжществува. Който има да дава, отрича сжществуването на Бога. Който има да взема, признава, че Богъ сжществува. Сжщото виждаме и въ личнитѣ отношения на хората. Когато нѣкой има голѣми дългове, отрича своя кредиторъ и казва, че е умрѣлъ. Ако го питатъ, кжде е твоятъ кредиторъ, той отговаря: Нѣма го, не сжществува, отдавна е умрѣлъ. — Не сжществува, защото има да плаща. Нѣкои хора, и като иматъ дългове, пакъ признаватъ сжществуването на Бога, защото сж готови да плащатъ задълженията си. Книжниците и фарисеитѣ чуха Христа, но си отидоха, не искаха да Го слушатъ. Така правятъ нѣкои хора. Чуватъ да се изнася нѣкаква нова идея, но не слушатъ и си отиватъ по домоветѣ. Сега и азъ проповѣдвамъ: едни ме чуватъ, други ме слушатъ. Отъ онѣзи, които слушатъ, се явяватъ такива, които търсятъ лекъ начинъ за възприемане и прилагане на Христовото учение.

Единъ българинъ останалъ неученъ, не знаелъ да чете и пише, нѣмалъ и занаятъ. Това било въ старо вре-